

ה"ת 1940/05/14 - אסתר שתוי, לידן שתיווי נגד מדינת ישראל

ה"ת 1940-05-14
18 מאי 2014

בית משפט השלום קריית גת

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

1.. אסתר שתוי
2.. לידן שתיווי

נ ג ד

מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המבקשים עו"ד בתו

המבקשת - בעצמה

המבקש - בהעדר

ב"כ המשיבה עו"ד אביעד כ"ץ

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בהסכמת התביעה, שרשרת ותליון, מכשיר טלפון סלולרי ומשקפי שמש, יושבו לבעלים.

באשר לרכב -

בפני בקשה להשיב הרכב שעוקל במסגרת תנאי השחרור, לאחר שהנאשם נתפס בכף מסייע לאחר בביצוע התפרצות.

התביעה עומדת על חילוט הרכב, אף שבפועל בסופו של יום בית משפט נמנע מלהרשיע הנאשם והסתפק בצו של"צ, צו מבחן, התחייבות ופיצוי סמלי למתלוננת שכן הרכוש שנגנב ממילא הושב לה. לא רק זאת, אלא גובש הסדר על פיו השותף, לו סייע כאמור, הודה, הורשע ושני מאסרים מותנים שהיו תלויים נגדו הוארכו בהסכמת התביעה, מכאן כי אם הרכב יחולט, גזר דינו של הנאשם שלא הורשע יהיה קשה יותר מבחינה פסיקלית מאשר דינו של השותף העיקרי, דבר שלא יעלה על הדעת, מה עוד שהחילוט כלל לא נתבקש על ידי התביעה, ולא היווה חלק מהסדר הטיעון ואלמלא הוגשה הבקשה להשבת הרכב, סביר להניח שגם לא הייתה מוגשת בקשת חילוט.

מדובר בהתנהלות מעוררת תמיהה מצידה של התביעה. בתיקים חמורים מאלה, כולל תיקים של מסיעים של שוהים בלתי חוקיים, התביעה נמנעת מלבקש חילוט רכב, לעיתים גם לכשמדובר בהסעה של 6 ומעלה, ובית משפט הביע לא אחת תמיהה על כך, ואין לי אלא לשאול מדוע בתיק זה דווקא? לא רק זאת, אלא לא מצאתי שהוגשה בקשה לחילוט הרכב, שגם לא נתבקשה במסגרת הטיעונים לעונש. רק בתגובת התביעה התנגדה להשבת הרכב וביקשה לקבוע דיון בחילוט הרכב, מבלי שהבקשה נומקה.

ולכן, ההגבלות שהוטלו על רכב מזדה מ.ר. 74-021-29, במסגרת מ"ת 1933-11-12 - מבוטלות, כולל העיקול ברישום.

**ניתנה והודעה היום י"ח אייר
תשע"ד, 18/05/2014 במעמד
הנוכחים.
רובין לביא, שופטת בכירה**